

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1342/2013

z dnia 12 grudnia 2013 r.

uchylające środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1601/2001⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych (SWR) pochodzących z Federacji Rosyjskiej, Turcji, Tajlandii i Republiki Czeskiej. Środki te będą dalej zwane „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia tych środków, będzie dalej zwane „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) W sierpniu 2001 r. Komisja przyjęła zobowiązanie cenowe złożone przez producenta rosyjskiego (JSC Severstal-Metiz). Powyższe porozumienie w sprawie zobowiązania uchylono w październiku 2007 r.⁽³⁾, ponieważ uznano je za niewykonalne ze względu na trudności z odpowiednim sklasyfikowaniem dużej liczby rodzajów produktów wywożonych przez przedmiotowe przedsiębiorstwo.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 1279/2007⁽⁴⁾ Rada utrzymała środki pierwotne dotyczące Federacji Rosyjskiej w następstwie częściowych przeglądów okresowych i przeglądów wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki te będą dalej

zwane „środkami obowiązującymi”, a dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia będzie dalej zwane „ostatnim dochodzeniem”. Rozporządzeniem (WE) nr 1279/2007 uchylono również środki dotyczące przywozu lin i kabli stalowych pochodzących z Turcji i Tajlandii.

- (4) Obecnie⁽⁵⁾ obowiązują także środki w odniesieniu do SWR z Ukrainy i Chińskiej Republiki Ludowej, które rozszerzono na przywóz SWR wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (5) Dnia 27 października 2012 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wszczęcie przeglądu wygaśnięcia („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”)⁽⁶⁾ środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu SWR pochodzących z Federacji Rosyjskiej nałożonych na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Przedmiotowy przegląd wszczęto w następstwie uzasadnionego wniosku złożonego przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej (zwany dalej „EWRIS-em” lub „wnioskodawcą”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 50 % całkowitej unijnej produkcji niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody w odniesieniu do przemysłu unijnego.

3. Dochodzenie

3.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym („ODP”) i okres badany

- (7) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r. („ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2007, s. 52.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 330 z 27.10.2012, s. 5.

oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęto okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do zakończenia ODP („okres badany”).

3.2. Strony objęte postępowaniem

- (8) Komisja oficjalnie zawiadomiła producentów eksportujących, producentów unijnych, importerów i znanych jej użytkowników oraz wnioskodawcę i władze państwa wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę zaangażowanych w dochodzenie producentów eksportujących z Federacji Rosyjskiej w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego początkowo przewidziano zastosowanie kontroli wyrywkowej. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczne jest przeprowadzenie kontroli wyrywkowej, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, producentów eksportujących z Federacji Rosyjskiej wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od wszczęcia postępowania i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Mając na uwadze, że tylko dwóch producentów eksportujących z Federacji Rosyjskiej przedstawiło informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i wyraziło gotowość do dalszej współpracy z Komisją, podjęto decyzję o niestosowaniu kontroli wyrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących.
- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja powiadomiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych i zaprosiła zainteresowane strony do przedstawienia uwag w tej sprawie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Próba tymczasowa obejmowała pięciu producentów unijnych, w odniesieniu do których stwierdzono, że są reprezentatywni dla przemysłu unijnego pod względem wielkości produkcji i sprzedaży produktów podobnych w Unii Europejskiej.
- (12) Ze względu na brak jakichkolwiek uwag proponowane przedsiębiorstwa wybrano do włączenia do próby ostatecznej, a zainteresowane strony zostały o tym fakcie odpowiednio poinformowane. W późniejszym terminie jedno z ostatecznie wybranych przedsiębiorstw wycofało się jednak z uczestnictwa w próbie. W związku z tym Komisja zdecydowała się zmniejszyć próbę do czterech pozostałych przedsiębiorstw, które nadal były reprezentatywne dla przemysłu unijnego pod względem wielkości produkcji (29,3 %) i sprzedaży (20,9 %) produktu podobnego w Unii Europejskiej.
- (13) Chociaż w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową niepowiązanych

importerów, nie zgłosił się żaden niepowiązany importer lub użytkownik. W odniesieniu do importerów niepowiązanych nie zastosowano zatem kontroli wyrywkowej.

- (14) Kwestionariusze wysłano czterem objętym próbą producentom unijnym, dwóm producentom eksportującym z Federacji Rosyjskiej oraz importerowi powiązanemu.

3.3. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (15) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech producentów unijnych objętych próbą, od importera powiązanego i jednego producenta eksportującego z Federacji Rosyjskiej.
- (16) Mimo że pierwotnie zgłosiło się dwóch producentów eksportujących z Federacji Rosyjskiej, tylko jeden z nich odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu i został on uznany za współpracującego przy dochodzeniu. Współpracujący producent eksportujący posiada należącą do niego w całości jednostkę zależną z siedzibą we Włoszech, która także produkuje SWR i przywozi produkt objęty postępowaniem z Federacji Rosyjskiej. W momencie wszczynania dochodzenia zgłosił się drugi producent eksportujący i chociaż został poproszony o wypełnienie kwestionariusza, nie przedstawił odpowiedzi na zawarte w nim pytania. W związku z powyższym uznaje się, że drugi producent eksportujący nie współpracował przy dochodzeniu.

3.4. Wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i wynikającej z niego szkody oraz do określenia interesu Unii Europejskiej. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Niemcy,
- BRIDON International Ltd., Zjednoczone Królestwo,
- TEUFELBERGER Seil GmbH, Austria,
- Manuel Rodrigues de OLIVEIRA Sá & Filhos, SA, Portugalia;

b) producent eksportujący z Federacji Rosyjskiej:

- JSC SEVERSTAL-Metiz, Cherepovets;

c) importer powiązany:

- REDAELLI Tecna SpA, Włochy.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (18) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt objęty dochodzeniem pierwotnym i ostatnim dochodzeniem, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących obecnie środków, tj. są to stalowe i żelazne liny i kable, w tym liny zamknięte, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, z łącznikami zamocowanymi lub bez nich (w terminologii przemysłowej często zwane „SWR”), obecnie objęte kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 („produkt objęty postępowaniem”).

2. Produkt podobny

- (19) W bieżącym dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia potwierdzono, że SWR produkowane w Federacji Rosyjskiej i wywożone do Unii oraz SWR produkowane i sprzedawane w Unii przez producentów unijnych mają takie same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz końcowe zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

- (20) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy obecnie ma miejsce dumping i czy wygaśnięcie istniejących środków prowadziłyby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (21) Jak wyjaśniono w motywie 10 powyżej, nie zaszła konieczność doboru próby producentów eksportujących w Federacji Rosyjskiej. Współpracujący producent eksportujący reprezentował 99 % wywozu produktu objętego postępowaniem z Federacji Rosyjskiej do Unii w ODP. Na tej podstawie stwierdzono, że zakres współpracy był wysoki.
- (22) Ponieważ pozostali dwaj znani producenci w Federacji Rosyjskiej nie współpracowali w dochodzeniu, przedstawione poniżej ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu musiały zostać oparte na najdokładniejszych dostępnych faktach, w tym na danych Eurostatu, rosyjskich statystykach publicznych oraz ograniczonej ilości danych uzyskanych od drugiego producenta.

2. Przywóz dumpingowy w ODP

- (23) Zgodnie z wnioskiem o dokonanie przeglądu wywóz z Federacji Rosyjskiej do Unii miał rzekomo charakter dumpingowy na poziomie średniego marginesu w wysokości 130,8 %. Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania (pkt 4.1), wnioskodawca

porównał ceny eksportowe stosowane przy wywozie z Federacji Rosyjskiej do Unii (na poziomie *ex-works*) z cenami krajowymi w Federacji Rosyjskiej.

2.1. Wartość normalna

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano w odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego, czy całkowita wielkość jego sprzedaży krajowej produktu podobnego na rosyjskim rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Unii. Wspomnianą sprzedaż krajową produktu podobnego przez współpracującego producenta eksportującego uznano za ogólnie reprezentatywną.
- (25) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu podobnego sprzedawane na rynku krajowym przez producenta eksportującego, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi w celu wywozu do Unii.
- (26) Ponadto zbadano też, czy sprzedaż krajowa współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna dla każdego rodzaju produktu, tj. czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu stanowiła przynajmniej 5 % wielkości sprzedaży tego samego rodzaju produktu do Unii. W odniesieniu do rodzajów produktów sprzedawanych w reprezentatywnych ilościach zbadano następnie, czy takiej sprzedaży dokonano w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (27) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu dokonywana w ilościach reprezentatywnych może być uważana za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie proporcji rentownej sprzedaży danego rodzaju produktu niezależnym klientom. We wszystkich przypadkach, w których sprzedaż krajowa konkretnego rodzaju produktu została dokonana w wystarczających ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została ustalona na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w ODP.
- (28) W odniesieniu do tych rodzajów produktów, w przypadku których sprzedaż krajowa była niereprezentatywna lub nie była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do kosztów produkcji wywożonych rodzajów produktów, w razie potrzeby skorygowanych, rozsądnej wartości procentowej na wydatki związane ze sprzedażą, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz rozsądnej marży zysku, na podstawie faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego.

2.2. *Cena eksportowa*

- (29) W przypadku cen sprzedaży eksportowej na rynek unijny współpracującego producenta z Federacji Rosyjskiej skierowanej bezpośrednio do klientów niezależnych, cenę eksportową ustalono na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub cen należnych za produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Do celów transakcji wywozowej, w przypadku gdy wywozu do Unii dokonywano poprzez powiązane przedsiębiorstwo handlowe, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny pierwszej odsprzedaży dokonanej przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Dokonano korekt, by uwzględnić wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, a także zyski, aby ustalić wiarygodną cenę eksportową. Wobec braku informacji od importerów niezależnych na temat poziomu zysków zgromadzonych w ODP zastosowano średnią marżę zysku na poziomie 5 %.

2.3. *Porównanie*

- (31) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej zostało dokonane na podstawie ceny *ex-works* i na takim samym poziomie handlu.
- (32) W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględniono różnice w czynnikach, w odniesieniu do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównywalność. W tym celu w stosownych i uzasadnionych przypadkach wprowadzono odpowiednie korekty uwzględniające różnice w kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, kosztach załadunku i kosztach dodatkowych, kosztach finansowych, kosztach pakowania, prowizjach i rabatach.

2.4. *Margines dumpingu*

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartości normalnej według rodzaju produktu porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej odnośnego rodzaju produktu objętego postępowaniem. Porównanie to wykazało istnienie dumpingu wynoszącego 4,7 % w odniesieniu do producenta eksportującego.

3. *Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków*

3.1. *Uwagi wstępne*

- (34) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków. W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych

z Federacji Rosyjskiej, atrakcyjność rynku unijnego i innych rynków państw trzecich, moce produkcyjne i nadwyżkę mocy produkcyjnych w odniesieniu do wywozu w Federacji Rosyjskiej.

3.2. *Wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Federacji Rosyjskiej*

- (35) Według danych Eurostatu w okresie badanym przywóz z Federacji Rosyjskiej wzrósł z 2 005 ton w 2009 r. do 2 343 ton w ODP, stanowiąc około 1 % konsumpcji w Unii w ODP i w okresie badanym. Jak wspomniano powyżej w motywie 33, przywozu od współpracującego producenta eksportującego dokonywano po cenach dumpingowych (4,7 %) pomimo obowiązującego cła antydumpingowego.

3.3. *Atrakcyjność rynku unijnego i innych rynków państw trzecich*

- (36) Wywóz do Unii stanowił 3 % całkowitej sprzedaży współpracującego producenta, podczas gdy większości sprzedaży (85 %) dokonano na rosyjskim rynku krajowym. W okresie badanym wartość rynku wzrosła o 38 %⁽¹⁾ i może się jeszcze zwiększyć, jeżeli PKB Federacji Rosyjskiej odnotuje dalszy wzrost, jak przewidziano w publicznie dostępnych źródłach dotyczących analizy ekonomicznej. Ponadto z informacji zgromadzonych w trakcie dochodzenia wynika, że współpracujący producent nie produkuje wszystkich rodzajów produktu objętego postępowaniem, a zatem presja konkurencyjna wywierana przez niego na producentów unijnych jest ograniczona. Prawdopodobnie sytuacja ta jest podobna w przypadku dwóch pozostałych producentów w świetle braku dostępnych informacji na temat nowych maszyn, które umożliwiłyby przykładowo wytwarzanie produktu objętego postępowaniem posiadającego większą średnicę. Ponadto wydaje się, że potwierdzeniem ograniczonej presji konkurencyjnej ze strony producentów eksportujących z Federacji Rosyjskiej jest również obecność na rynku rosyjskim producentów unijnych. Według oficjalnych rosyjskich statystyk celnych wywóz produktu podobnego do Federacji Rosyjskiej przez producentów unijnych stanowił 30 % całego przywozu produktu podobnego na rynek rosyjski w ODP, co uczyniło z producentów unijnych największego eksportera na rynku rosyjskim.

- (37) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń wnioskodawca stwierdził, że prognozowany wzrost PKB w Rosji (w granicach 3 %) jest raczej umiarkowany i nie zapewni warunków do dalszego rozwoju rosyjskiego rynku SWR. W związku z tym możliwe jest, że rynek rosyjski nie będzie w stanie wchłonąć dodatkowych wielkości produktu podobnego. W tym względzie zauważa się, że wzrost rosyjskiego PKB w okresie badanym, tj. od 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem, był niższy od wzrostu prognozowanego na 2014 r., a mimo to umożliwił wzrost rynku SWR w Rosji o 38 %. Powyższy argument został zatem odrzucony.

⁽¹⁾ Według danych uzyskanych od Prommetiz – rosyjskiego stowarzyszenia producentów sprzętu.

- (38) Wspomniana strona wskazała również na fakt, iż współpracujący producent eksportujący opracował niedawno dwa nowe rodzaje produktów (we współpracy ze swoją jednostką zależną z siedzibą w Unii), i stwierdziła, że potwierdza to inwestycje poczynione przez powyższego producenta w okresie badanym. Fakt ten nie stoi jednak w sprzeczności z ustaleniami, zgodnie z którymi producent współpracujący nie ma odpowiednich zdolności, by produkować wszystkie rodzaje lin (w szczególności SWR z rynku produktów wysokiej klasy). Powyższy argument został zatem odrzucony.
- (39) Atrakcyjność rynku unijnego należy również postrzegać w kontekście przejść niektórych producentów unijnych przez rosyjskich producentów eksportujących. Faktycznie dwóch rosyjskich producentów posiada obecnie jednostki zależne z siedzibą w Unii. Wizyta weryfikacyjna w jednostce zależnej eksportera współpracującego z siedzibą w UE ujawniła, że jednostka ta dokonywała sprzedaży głównie na rynku europejskim oraz że sprzedaż powiązana między współpracującym producentem a wspomnianą jednostką zależną była w ODP ograniczona.
- (40) Na podstawie danych eksportera współpracującego należy zauważyć, że wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem z Rosji do państw trzecich czterokrotnie przekroczyła wielkość wywozu do Unii w ODP. Stwierdzono, że ceny eksportowe współpracującego producenta eksportującego do państw trzecich są średnio na niższym poziomie niż krajowa cena sprzedaży w Federacji Rosyjskiej, ale średnio na wyższym poziomie niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie na rynek unijny. W związku z tym można stwierdzić, że sprzedaż eksportowa na rynki państw trzecich jest bardziej atrakcyjna niż sprzedaż na rynek unijny. W tym kontekście należy również zwrócić uwagę na istniejące od dawna kanały sprzedaży zorientowane na rynki Wspólnoty Niepodległych Państw (WNP).
- (41) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń wnioskodawca stwierdził, że ceny eksportowe wyznaczone przez rosyjskich producentów na rynkach trzecich są w istocie niższe niż ceny eksportowe do Unii. Powołano się tu na porównanie średnich cen eksportowych do Ukrainy i niektórych państw europejskich, sporządzone rzekomo w oparciu o rosyjskie statystyki celne. Nie przedłożono żadnych oryginalnych danych, które stanowiły podstawę wspomnianego porównania. W odniesieniu do tej kwestii należy zauważyć, że przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia porównanie różnic w cenach między rosyjskimi cenami eksportowymi do Unii a cenami eksportowymi na rynki trzecie zostało oparte na zweryfikowanych danych z kwestionariusza przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego. Wspomniane porównanie cen zostało przeprowadzone na poziomie *ex-works* z uwzględnieniem różnic między rodzajami produktów i poziomem handlu. Średnie ceny zgłoszone przez wnioskującego nie odzwierciedlają złożoności elementów składowych ceny i zakresów cenowych, jakie występują na rynku SWR i wynikają z istnienia znacznej liczby zróżnicowanych produktów i różnego poziomu handlu. Powyższy argument został zatem odrzucony.
- (42) Wspomniana strona argumentowała, że w omawianym przypadku wielkość eksportu przemysłu unijnego do Federacji Rosyjskiej nie ma znaczenia, i wskazywała raczej na zwiększony przywóz do Federacji Rosyjskiej z Chińskiej Republiki Ludowej oraz konieczność uwzględnienia go w analizie z uwagi na fakt, iż stanowi on zagrożenie konkurencyjne dla obecności producentów rosyjskich na rynkach rosyjskim i WNP. W tym zakresie znaczenie ma fakt, iż producenci unijni pozostają liderami wywozu na rynku rosyjskim, ponieważ potwierdza on między innymi to, że producenci rosyjscy nie są w stanie produkować wszystkich rodzajów SWR, na jakie istnieje zapotrzebowanie na rynku rosyjskim. Jeżeli chodzi o chiński wywóz do Federacji Rosyjskiej, należy zauważyć, że w jego przypadku odnotowywany wzrost miał miejsce równoległe do gwałtownego wzrostu zapotrzebowania na rynku rosyjskim. Nie przedstawiono jakichkolwiek informacji na temat np. poziomów chińskich cen eksportowych do Federacji Rosyjskiej lub państw WNP lub cech charakterystycznych przywożonego produktu objętego dochodzeniem, które to informacje uzasadniałyby przeprowadzenie dalszej analizy. Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z rosyjskimi statystykami celnymi w ODP rosyjscy producenci produktu objętego postępowaniem pozostali liderami na krajowym rynku SWR, a całkowita wielkość przywozu na ten rynek stanowiła jedynie ok. 15 % rosyjskiego rynku SWR. Powyższy argument został zatem odrzucony.

3.4. Moce produkcyjne oraz nadwyżka mocy produkcyjnych w odniesieniu do wywozu w Federacji Rosyjskiej

- (43) Zgodnie z wnioskiem o dokonanie przeglądu moce produkcyjne wszystkich rosyjskich producentów eksportujących wynosiły 115 000 ton. W trakcie dochodzenia wnioskodawca dokonał ponownej oceny rosyjskich mocy produkcyjnych i stwierdził, że wynoszą one 220 000–250 000 ton, jednak nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tego stwierdzenia. Na podstawie zweryfikowanych danych eksportera współpracującego, danych przedłożonych przez drugiego znanego producenta i zawartych we wniosku danych dotyczących trzeciego producenta ustalono, że moce produkcyjne wszystkich rosyjskich producentów produktu objętego postępowaniem znajdują się na poziomie ok. 158 000 ton. W tym kontekście należy zauważyć, że w okresie badanym moce produkcyjne współpracującego producenta eksportującego poddano dostosowaniom strukturalnym, w wyniku których zamknięty został jeden zakład produkcyjny.
- (44) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń wnioskodawca stwierdził, że niektóre z maszyn pochodzących z zamkniętego zakładu produkcyjnego zostały przeniesione do innego zakładu produkcyjnego należącego do współpracującego producenta. Jednakże nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie tego stwierdzenia. W tym względzie należy potwierdzić, że dowody zgromadzone w trakcie dochodzenia świadczą o tym, iż w okresie badanym współpracujący producent został poddany dostosowaniom strukturalnym, które obejmowały złomowanie niektórych maszyn we wszystkich trzech zakładach produkcyjnych oraz zamknięcie jednego

zakładu produkcyjnego. Jednocześnie nie można wykluczyć, że niektóre maszyny z zamkniętego zakładu produkcyjnego zostały przeniesione do pozostałych zakładów. W każdym przypadku nie zmienia to oszacowań dotyczących mocy produkcyjnych tego producenta i Rosji ogółem, czego nie podważała też wspomniana strona. Powyższy argument został zatem odrzucony.

- (45) W odniesieniu do kwestii wykorzystania mocy produkcyjnych i nadwyżki mocy produkcyjnych oraz w nawiązaniu do danych dotyczących dwóch producentów, a także wobec braku jakichkolwiek dokładnych informacji dotyczących wykorzystania mocy produkcyjnej trzeciego producenta, założono, że wykorzystana przez niego moc produkcyjna była podobna do dwóch pozostałych producentów, tj. 90 % w ODP. W związku z tym stwierdzono, że całkowite niewykorzystane moce produkcyjne w Federacji Rosyjskiej wynoszą około 17 000 ton. Liczba ta stanowiła około 8 % konsumpcji w Unii w ODP.

3.5. Wniosek

- (46) W związku z ustaleniem, że towary w dalszym ciągu są eksportowane z Federacji Rosyjskiej po cenach dumpingowych w ODP, istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu na rynku unijnym w przypadku uchylenia obecnych środków antidumpingowych.
- (47) Należy jednak podkreślić następujące kwestie. Po pierwsze, dostępne niewykorzystane moce produkcyjne w Federacji Rosyjskiej są ograniczone i mogą zostać wchłonięte przez szybko rosnący popyt na rynku krajowym. Po drugie, rosyjscy producenci nie mają odpowiednich zdolności, by dostarczać wszystkie rodzaje lin, w związku z czym ich presja konkurencyjna na rynek unijny jest ograniczona. Po trzecie, dwóch z trzech producentów eksportujących posiada w Unii należące do nich w całości jednostki zależne produkujące produkt podobny. Na podstawie informacji otrzymanych od jednostki zależnej współpracującego producenta eksportującego można stwierdzić, że produkt podobny produkowany przez jednostkę zależną sprzedaje się głównie na rynku unijnym, podczas gdy producent eksportujący produkuje i sprzedaje produkt podobny przeważnie na rynek rosyjski. Ponadto rosyjscy producenci eksportujący mają silne powiązania handlowe z rynkami państw trzecich, w szczególności z rynkami WNP, które są bardziej atrakcyjne dla rosyjskich eksporterów, ponieważ średnio ceny pobierane na tych rynkach są wyższe niż ceny pobierane w Unii. Na tej podstawie stwierdzono, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem z Federacji Rosyjskiej w przypadku wygaśnięcia środków.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (48) W ODP SWR jest produkowane przez ponad 30 producentów unijnych. Uznaje się zatem, że wielkość produkcji tych producentów unijnych (określona na podstawie informacji zgromadzonych wśród współpracujących producentów oraz danych dostarczonych przez

wnioskodawcę w przypadku pozostałych producentów unijnych) stanowi produkcję unijną w rozumieniu art. 4 ust 1 rozporządzenia podstawowego.

- (49) Jak wyjaśniono w motywie 12, ze względu na dużą liczbę producentów unijnych wybrano ich próbę. Do celów analizy szkody ustanowiono wskaźniki szkody na następujących dwóch poziomach:

- elementy makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży, udział w rynku, rozwój, zatrudnienie, wydajność, średnie ceny jednostkowe, wielkość dumpingu) poddano ocenie na poziomie całkowitej produkcji unijnej na podstawie informacji zgromadzonych wśród współpracujących producentów, z danych Eurostatu, a w odniesieniu do innych producentów unijnych zastosowano szacunki oparte na danych dostarczonych przez wnioskodawcę,
- w odniesieniu do producentów unijnych objętych próbą przeprowadzono analizę elementów mikroekonomicznych (tj. zapasów, wynagrodzeń, rentowności, zwrotów z inwestycji, przepływów środków pieniężnych, zdolności do pozyskiwania kapitału i inwestycji) na podstawie ich informacji, które zostały zweryfikowane.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja w Unii

- (50) Konsumpcja w Unii zwiększyła się o 8 % – z 195 426 ton do 211 380 ton między 2009 r. a ODP.

	2009	2010	2011	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	195 426	206 940	213 350	211 380
Indeks	100	106	109	108

2. Bieżący przywóz z Federacji Rosyjskiej

2.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Federacji Rosyjskiej

- (51) Zgodnie z danymi Eurostatu wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Federacji Rosyjskiej wzrosła z 2 005 ton do 2 343 ton między 2009 r. a ODP. Pomimo tego wzrostu wspomniana wielkość jest niższa niż przywóz z Federacji Rosyjskiej w trakcie ostatniego dochodzenia, kiedy to przywóz wynosił 2 908 ton w 2005 r. i 3 323 ton w okresie od 1 lipca 2005 r. do 30 czerwca 2006 r. (ostatni ODP). Ponadto od czasu zakończenia ODP przywóz z Rosji wykazywał tendencję spadkową (spadek o 20 %).

(52) Udział w rynku przywozu z Rosji wynosił 1,03 % w 2009 r. i 1,11 % w ODP.

(53) Jeżeli chodzi o ceny importowe, w trakcie okresu badanego podlegały one systematycznemu wzrostowi, który wyniósł 12 %.

	2009	2010	2011	ODP
Przywóz (w tonach)	2 005	2 197	2 549	2 343
Indeks	100	110	127	117
Udział w rynku	1,03 %	1,06 %	1,19 %	1,11 %
Indeks	100	103	116	108
Cena importowa	1 054	1 084	1 171	1 178
Indeks	100	103	111	112

2.2. Podcięcie cenowe

(54) Podcięcie cenowe zostało ustalone przy zastosowaniu cen eksportowych współpracującego rosyjskiego producenta bez cła antydumpingowego i stwierdzono, że podcięcie to wynosi od 54,7 % do 69,0 % w zależności od rodzajów produktu ze średnim ważonym marginesem podcięcia cenowego na poziomie 63,4 %. Biorąc jednak pod uwagę nieznaczną wielkość przywozu z Federacji Rosyjskiej i szereg istniejących różnego rodzaju SWR, podcięcie cenowe można było ustalić jedynie na podstawie bardzo niewielu identycznych rodzajów produktu o niedużej wielkości (19,9 ton). W związku z tym margines podcięcia można uznać jedynie za orientacyjny.

3. Przywóz z innych państw

3.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z innych państw

(55) Przywóz z państw innych niż Federacja Rosyjska wzrósł o 10,6 % w okresie badanym, co stanowi większy wzrost niż wzrost konsumpcji na rynku Unii (+ 8 %). Chociaż udział w rynku UE państw innych niż Federacja Rosyjska uległ zwiększeniu, odpowiednie udziały w rynku można uznać za stabilne.

(56) Głównymi państwami wywozu w ODP były: Korea Południowa z udziałem w rynku wynoszącym 16 %, następnie ChRL (1,78 %), Tajlandia z udziałem w rynku wynoszącym 1,65 % oraz Federacja Rosyjska (zob. powyżej, udział w rynku wynoszący 1,11 %), podczas gdy udział w rynku przemysłu unijnego wynosił prawie 60 %.

Państwa/przywóz w tonach	2009	2010	2011	ODP
Korea Południowa	32 027	23 926	28 906	34 798
Chiny	5 797	4 067	5 174	3 765

Państwa/przywóz w tonach	2009	2010	2011	ODP
Tajlandia	3 673	3 815	5 348	3 499
Inne państwa	34 938	38 974	39 376	42 444
Razem (z wyłączeniem Federacji Rosyjskiej)	76 435	70 782	78 804	84 506
Rosja	2 005	2 197	2 548	2 343
Łączny przywóz (z uwzględnieniem Federacji Rosyjskiej)	78 440	72 979	81 352	86 849

3.2. Podcięcie cenowe

(57) Średnie ogólne ceny przywozu produktu podobnego z innych państw utrzymały się na stabilnym i niezmiennym poziomie w trakcie okresu badanego i podcięły ceny przemysłu unijnego średnio o 57 %.

4. Sytuacja przemysłu unijnego

(58) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na sytuację przemysłu unijnego.

4.1. Uwagi wstępne

(59) Ze względu na fakt, że w odniesieniu do przemysłu unijnego zastosowano kontrolę wyrwykową, oceny szkody dokonano na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu unijnego (elementy makroekonomiczne, jak określono w motywie 49) oraz na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie producentów objętych próbą (elementy mikroekonomiczne, jak określono w motywie 49).

a) Produkcja

(60) Między 2009 r. a ODP produkcja przemysłu unijnego zwiększyła się o 6 %, tj. z 214 475 ton do 228 368 ton. W kontekście zwiększonej konsumpcji (+ 8 %), jak wspomniano w motywie 52, wielkość produkcji przemysłu unijnego zwiększyła się o 6 %.

Przemysł unijny	2009	2010	2011	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	214 475	223 385	224 559	228 368
Indeks	100	104	105	106

b) Moce produkcyjne i stopień wykorzystania mocy produkcyjnych

- (61) Wzrost konsumpcji w Unii (+ 8 %) spowodował również wzrost produkcji przemysłu unijnego o 6 %.

Przemysł unijny	2009	2010	2011	ODP
Moce produkcyjne	348 852	371 187	366 976	369 134
Indeks	100	106	105	106
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	61,5 %	60,2 %	61,2 %	61,9 %
Indeks	100	98	100	101

c) Wielkość sprzedaży

- (62) Sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym zwiększyła się o 7 % między 2009 r. a ODP.

Przemysł unijny	2009	2010	2011	ODP
Sprzedaż podmiotom niepowiązanym w Unii (w tonach)	116 902	133 824	131 085	124 524
Indeks	100	114	112	107

d) Udział w rynku

- (63) W trakcie okresu badanego zdołano utrzymać udział przemysłu unijnego w rynku na względnie stabilnym poziomie, tj. na poziomie 60 % w 2009 r. i na poziomie 59 % w ODP.

Przemysł unijny	2009	2010	2011	ODP
Udział w rynku	60 %	65 %	61 %	59 %
Indeks	100	108	102	98

e) Wzrost

- (64) Między 2009 r. a ODP, gdy konsumpcja w Unii zwiększyła się o 8 %, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego także wzrosła o 7 %. W związku z tym udział przemysłu unijnego w rynku można uznać za stabilny, chociaż udział ten nieco się obniżył, podczas gdy przywóz z Federacji Rosyjskiej nieco się zwiększył.

f) Zatrudnienie

- (65) Chociaż w przypadku producentów objętych próbą w trakcie okresu badanego odnotowano wzrost o 5 %, oszacowanie przez wnioskodawcę poziomu zatrudnienia w całym przemyśle unijnym jest odmienne i przedstawia tendencję ujemną, wykazując spadek o 6 % między 2009 r. a ODP.

Przemysł unijny	2009	2010	2011	ODP
Zatrudnienie	3 763	3 776	3 688	3 544
Indeks	100	100	98	94

g) Wielkość marginesu dumpingu

- (66) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu stwierdzonego dumpingu na przemysł unijny (4,7 %), uwzględniając ogólną niską wielkość przywozu z Federacji Rosyjskiej i względnie niski margines dumpingu, wpływ ten nie może zostać uznany za znaczący.

h) Zapasy

- (67) Poziom stanu zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się między 2009 r. a ODP.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	11 723	10 240	9 813	10 489
Indeks	100	87	84	89

i) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (68) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego wzrosły o 8 % między 2009 r. a ODP. Wspomniana zmiana ceny związana jest z faktem, że w przypadku przemysłu unijnego możliwe było przeniesienie wzrostu kosztów produkcji (o 8 %) na użytkowników. Jest to również związane ze stopniowym przechodzeniem przemysłu unijnego w kierunku SWR o większej średnicy i większym ukierunkowaniem na liny specjalnego zastosowania.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w UE (EUR za tonę)	3 625	3 658	3 809	3 911
Indeks	100	101	105	108

j) Wynagrodzenia

- (69) Między 2009 r. a ODP średnie wynagrodzenie w przeliczeniu na ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC) wzrosło o 20 % w trakcie badanego okresu. W następstwie restrukturyzacji niektórych przedsiębiorstw objętych próbą w trakcie okresu badanego zwiększyła się liczba pracowników umysłowych względem pracowników fizycznych, co znajduje odzwierciedlenie w zwiększonym średnim koszcie wynagrodzenia w przeliczeniu na pracownika.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Wynagrodzenie w przeliczeniu na EPC (w EUR)	42 393	45 174	48 718	51 052
<i>Indeks</i>	100	107	115	120

k) Wydajność

- (70) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na ekwiwalent EPC w ujęciu rocznym, była zmienna w badanym okresie, ponieważ zmniejszyła się w 2010 r., po czym wzrosła znowu w 2011 r. i w ODP.

Przemysł unijny	2009	2010	2011	ODP
Wydajność	58	52	53	55
<i>indeks</i>	100	88	90	94

l) Inwestycje i zdolność pozyskiwania kapitału

- (71) W okresie badanym inwestycje w SWR wzrosły o 271 %, w ODP były znaczące i wyniosły prawie 16 mln EUR. Producenci objęci próbą nie napotkali trudności w pozyskiwaniu kapitału w trakcie okresu badanego. Ponadto duża część inwestycji mogła być finansowana za pomocą wygenerowanych przez nie przepływów pieniężnych.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Inwestycje (w tys. EUR)	5 845	6 025	12 656	15 839
<i>Indeks</i>	100	103	217	271

m) Rentowność na rynku Unii

- (72) Producenci objęci próbą zdołali osiągnąć zyski w całym okresie badanym. Zyski osiągnięte od 2009 r. do ODP mimo spadku w porównaniu z 2009 r. przewyższały wyraźnie zysk docelowy w wysokości 5 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Rentowność na rynku Unii	14,8 %	10,1 %	10,6 %	10,6 %
<i>Indeks</i>	100	68	72	72

n) Zwrot z inwestycji

- (73) Zwrot z inwestycji, wyrażony jako całkowity zysk z działalności związanej z SWR w ujęciu procentowym

wartości księgowej netto aktywów bezpośrednio i pośrednio związanych z produkcją SWR, był ogólnie zgodny z powyższym trendem rentowności w całym okresie badanym. Mimo spadku wskaźnik ten pozostaje na dość wysokim poziomie.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Zwrot z inwestycji	37,7 %	23,4 %	25 %	23 %
<i>indeks</i>	100	62	66	61

o) Przepływy pieniężne

- (74) Sytuacja dotycząca przepływów pieniężnych pozostaje zasadniczo bardzo pozytywna mimo częściowego pogorszenia między 2009 r. a ODP: w określonym stopniu jest ona zgodna z tendencjami rentowności w całym okresie badanym.

Producenci objęci próbą	2009	2010	2011	ODP
Przepływ pieniężny (w tys. EUR)	57 545	40 640	38 297	43 380
<i>indeks</i>	100	71	67	75

p) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (75) Większość wskaźników wykazuje, że w przemyśle unijnym dostosowano wyposażenie produkcyjne, aby lepiej sprostać nowemu środowisku gospodarczemu i umożliwić wykorzystanie szans na rynkach Unii i poza Unią w segmentach, w których można osiągnąć wysokie marże. Poprawa sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego, która nastąpiła po nałożeniu środków antydumpingowych w 2001 r., dowodzi, że środki te są skuteczne, a sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się po wcześniejszym dumpingu.

4.2. Wniosek

- (76) W trakcie badanego okresu zdołano utrzymać udział przemysłu unijnego w rynku na mniej więcej tym samym poziomie, ceny wzrosły o 8 %, zapasy pozostały na dobrym poziomie, a wielkość produkcji i konsumpcja uległy zwiększeniu. W całym okresie badanym przemysł unijny był rentowny, chociaż poziom zysków był niższy w ODP niż w 2009 r. W związku z tym można stwierdzić, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (77) Zbadano również, czy prawdopodobne jest ponowne wystąpienie istotnej szkody w przypadku zezwolenia na wygaśnięcie środków. Ocenia się, że nie jest to prawdopodobne z powodów wyjaśnionych powyżej.

- (78) Jak podkreślono w motywie 54, zgodnie z ustaleniami ceny przywozu z Federacji Rosyjskiej podcinały ceny UE. Uwzględniając jednak małe wielkości dopasowanych rodzajów produktów, obecny margines podcicia może być jedynie uznany za przybliżony.
- (79) Jak wyjaśniono w motywie 51, wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Federacji Rosyjskiej wynosiła 2 005 ton w 2009 r. i 2 343 ton w ODP, co stanowi udział w rynku odpowiednio na poziomie 1,03 % i 1,11 %.
- (80) Jak wyjaśniono w motywach 43 i 45, całkowite moce produkcyjne Federacji Rosyjskiej szacuje się na 158 000 ton, podczas gdy w trakcie ostatniego dochodzenia szacowano, że osiągały one w przybliżeniu poziom całkowitej konsumpcji UE, czyli 220 000 ton. Ponadto niewykorzystane moce produkcyjne wydają się obecnie ograniczone.
- (81) W trakcie ostatniego dochodzenia oceniono, że rynek rosyjski nie może wchłonąć takiego poziomu podaży. Jak wyjaśniono w motywie 36, obecnie w krajowej konsumpcji SWR w Rosji nastąpił znaczny wzrost – na poziomie 38 % w okresie badanym. Co więcej, w dostępnych publicznie prognozach gospodarczych szacuje się, że w najbliższych latach w Federacji Rosyjskiej nastąpi duży wzrost PKB. W związku z tym prawdopodobne jest, że jak wskazano w motywie 45, niewykorzystane moce produkcyjne w Rosji zostaną wchłonięte przez szybko rozwijający się rynek rosyjski, ponieważ ceny w Rosji są wyższe o około 11 % niż ceny eksportowe do UE. Ponadto rosyjskie ceny eksportowe na inne rynki, w szczególności w przypadku państw WNP, są wyższe średnio o 5,6 % niż ceny eksportowe do UE. Dlatego też jest mało prawdopodobne, by na rynki unijne przekierowane zostały znaczące wielkości niewykorzystanych mocy produkcyjnych lub ich obecna sprzedaż na bardziej korzystnych rynkach krajowych lub rynkach państw WNP.
- (82) W świetle powyższych wniosków uznaje się, że uchylenie środków dotyczących przywozu z Federacji Rosyjskiej najprawdopodobniej nie spowoduje ponownego wystąpienia istotnej szkody wobec całego przemysłu unijnego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2013 r.

G. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (83) W świetle powyższego środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu SWR z Federacji Rosyjskiej powinny zostać uchylone, a bieżące postępowanie zakończone, zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (84) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić zakończenie stosowania istniejących środków względem przywozu z Federacji Rosyjskiej. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Otrzymano uwagi od jednej zainteresowanej strony, która wniosowała o przesłuchanie w obecności rzecznika praw stron i której taką możliwość przyznano,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Środki antydumpingowe dotyczące przywozu stalowych lin i kabli, w tym lin zamkniętych, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, z łącznikami zamocowanymi lub bez nich, pochodzących z Federacji Rosyjskiej, obecnie objętych kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98, zostają niniejszym uchylone, a postępowanie dotyczące tego przywozu – zakończone.

Artykuł 2

Przeгляд wygaśnięcia dotyczący środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu stalowych lin i kabli, w tym lin zamkniętych, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, z łącznikami zamocowanymi lub bez nich, obecnie objętych kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 i pochodzących z Federacji Rosyjskiej, wszczęty na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zostaje niniejszym zakończony.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
J. NEVEROVIC
Przewodniczący